

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 9515100180
Dátum vydania rozhodnutia: 1. októbra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9515100180.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Piovartsyho na neverejnom zasadnutí konanom 01. októbra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného V. U. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného W. B. proti uzneseniu senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. septembra 2018, sp. zn. PK-1 T 25/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného W. B. sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Senát Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len špecializovaný trestný súd alebo prvostupňový súdu) uznesením z 12. septembra 2018, sp. zn. PK-1 T 25/2015, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obžalovaného W. B., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., K. XXXX/XX vzal do väzby, ktorá plynie dňom 12.9.2018 od 07.10 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave. Podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por., § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obžalovaného W. B. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným nenahrádza. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný W. B. prostredníctvom obhajcu 20.09.2018 s poukazom na § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Argumentuje v nej tým, že je pravdou, že nepreberal od júna t.r. zásielky z dôvodu pracovania v Holandsku. Mamu nespĺnomocnil na preberanie zásielok, čo napraví. Príslušníkom OO PZ v Bardejove oznámil, že sa 12.9.2018 zúčastní hlavného pojednávania, čo bola pravda, ale jeho únava po ceste z Holandska a následné nezabezpečenie prepravy do Pezinka, mu zabránili daný sľub splniť. Nechce sa vyhýbať trestnému konaniu, do Holandska chcel vycestovať za prácou, aby zabezpečil syna, seba a prispel aj rodičom, ktorí sa o syna starajú. Jeho väzba nie je dôvodná, pretože až doposiaľ sa konaniam či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom nevyhýbal a toto bola výnimočná okolnosť. Po vynesení prvostupňového rozsudku až doposiaľ sa nedopustil žiadneho porušenia zákona. Čestne prehlasuje, že po prepustení z väzby na slobodu nebude pokračovať v trestnej činnosti. Sľubuje, že povedie riadny a usporiadaný život. Po prepustení bude zodpovedne spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, predovšetkým sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z

miesta pobytu. Poukázal na zásadu zdržanlivosti a primeranosti v zmysle § 2 ods. 2 Tr. por., zmyslom ktorej je potrebná na dosiahnutie účelu trestného konania ako aj na § 79 ods. 2 Tr. port., ktorý ukladá orgánom činným v trestnom konaní a súdu v každom štádiu trestného konania skúmať dôvodnosť trvania väzby. Navrhol zrušenie napadnutého uznesenia a prepustenie z väzby na slobodu. Spis so sťažnosťou bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo sťažnostný súd) predložený 24.09.2018. Najvyšší súd ako súd nadriadený (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť obžalovaného je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1, § 186 ods. 1, § 558 ods. 3 Tr. por.). Na jej podklade v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že nie je dôvodná. Sťažnostný súd z obsahu spisu zistil, že okrem iného aj na obžalovaného W. B. bola podaná obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 17.08.2015, sp. zn. VII/1 Gv 157/12/1000-96, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Špecializovaný trestný súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo 17.05.2016, sp. zn. PK-1T 25/2015, v ktorom prijal vyhlásenie obžalovanému o jeho vine, avšak tento rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.04.2018, sp. zn. 4 To 4/2018. Prvostupňový súd pokračoval v dokazovaní v intenciách uznesenia nadriadeného súdu, na základe toho ďalší termín hlavného pojednávania určil na dni 10. a 12.07.2018, na ktoré predvolal aj obžalovaného W. B., ktorý si ju však na pošte v odbernej lehote neprevzal a jeho obhajca JUDr. Ján Lemeš súdu oznámil, že pre nekomunikáciu s klientom zmluvu o poskytovaní právnych služieb ukončil. Tento termín hlavného pojednávania bol zrušený a nahradený termínom na dni 12 a 13.09.2018, o čom však obžalovaný W. B. ani cestou polície nebol vyrozumovaný, nakoľko sa nezdržiaval v mieste trvalého bydliska, mal pracovať v Holandsku na presne nezistenej adrese, ktorú nevedela uviesť ani jeho matka. Obdobného konania sa obžalovaný mal dopustiť aj počas odvolacieho konania na odvolacom súde, čo je zrejme zo spisu. Iba dňa 09.07.2018 obžalovaný v mailovom podaní súdu I. stupňa oznámil, že je v zahraničí a nemôže sa dostaviť na júlový termín, na Slovensko by sa mal vrátiť v mesiaci august 2018. Preto prvostupňový súd nariadil jeho predvedenie 12.09.2018, kedy polícii oznámil, že na pojednávanie sa dostaví, čo polícia preverovala a zistila, že obžalovaný sa pred nimi zatajuje a na druhý deň po zadržaní im oznámil, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, čo pri výsluchu pred súdom v podstate potvrdil. Špecializovaný trestný súd po tomto výsluchu zobral obžalovaného W. B. do väzby. Z uvedeného je zrejme, že obžalovaný je dôvodne podozrivý zo spáchania žalovaného skutku, ktorý má zákonné znaky žalovaného trestného činu. Správanie sa obžalovaného odôvodňuje obavou, že v prípade jeho ponechania na slobode by mohol ujstť, alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak mu hrozí vysoký trest. Zrejme je aj to, že postup špecializovaného trestného súdu, ktorý predchádzal obmedzením obžalovaného na osobnej slobode bol súladný so zákonom. Rovnako tak je zákonné aj rozhodnutie o vzatí obžalovaného do väzby okamžikom, keď došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody. Vzhľadom na správanie sa obžalovaného, rozvedené vyššie, sťažnostný súd má za to, že špecializovaný trestný súd postupoval správne, aj pokiaľ ide o nenahradenie väzby dohľadom mediačného a probačného úradníka. S procesným postupom pred napadnutým rozhodnutím ako aj so samotným rozhodnutím o väzbe špecializovaným trestným súdom sa stotožnil aj najvyšší súd, ktorý v podrobnostiach odkazuje na dôvody sťažnosťou napadnuté uznesenie. Pre úplnosť treba uviesť aj to, že prioritou najvyššieho - sťažnostného súdu je rozhodnúť o opravnom prostriedku a nie aj o ďalších podaniach (sľube) obžalovaného. V prípade, že by nadriadený súd rozhodol aj o jeho písomnom sľube, nepochybne by došlo k skráteniu práv obžalovaného na podanie riadneho opravného prostriedku. Na základe uvedených skutočností najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

